

ՄԵՃՄՈՒՄԷՒՊԱՐ

DIRECTION DU JOURNAL
MEDJMOUA-I-AHBAR
Grand'Rue de Péra, Taksim 65

Համբարտա իրի սեկա եսեի ՉԱՐՇԵՆՊԻՀ ՎԵ
ՃՈՒԾՈ ԻՐԹԷՍԻ կիսնդերի նեշր օրուներ:

ՆԻՒՍԷՍԻ
30 ԲԱՐՍ

جمهورية اخبار
بك اوغلي تقسيم جاده نومرو ٦٥

ԱՊՐԵՆԻ ՖԻՅԱԹԻԱՐԸ. = Իսթանպուլ իշխն սեկեիկի 60 ղ. = 6 ալըղը 35. = Թալա իշխն սեկեիկի 85. = 6 Ալըղը 45 ղ. ալըր: = Մէմարիքի Էնէկպիէ իշխն սեկեիկի 20 ֆր. ալըր: = Բօսթա իւճրէթի պիղէ ալըր: = 15 կիւնլիւք նիւսիսի 60 բարա ալըր: = Իւլլիւթ ՇԱՐՇԷՆՊԻՀ. = 1ինձի սահիֆէի նըրաւը 5, 2ինձի վէ 3ինձի սահիֆէի նըրաւը 3, վէ 4ինձի սահիֆէի պէնէր սըրաւը 1 ղ. ալըր: = Չօգ տէֆա տէրձ իտիլէճէք իլանաթ իշխն ալըրճա բազարը օրուներ:

Հաղէթայա միւթէալիք խոսուսաթ իշխն ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԹՕԼԱՅԵԱՆ ալըրճաթ օրուներ: = Իտարէթանէ՝ Պէյոզլուստա ճառուէր քէպիլուէ Ն. 65:

ՏԵՆՈՒՆԴ ՏԵԱՈՆ ՍԵՐՈՅ ՅԻՍՈՒՍԻ ՔԻՒՍՏՈՍԻ

Հրէաստանի փոքրիկ մի քաղաքին մէջ կը ծնի դարեր յառաջ մանկիկ մը օտար յարկի մը ներքեւ, — եթէ ներքի է այս բառը տալ այլի մը՝ որ յատկացեալ էր առաջնորդութեան, — Եղանակն ճակատագրիք այդ մանկան. — Իւր ծննդէն մինչեւ իւր մահն ո՛չ մի աշխարհային մեծութիւն, ո՛չ մի երկրաւոր գործութիւն, ո՛չ մի մարդկային ճարտարութիւն կը նշմարուի իւր վրայ և իւր շուրջը: Կը ծնանի խոնարհ, անփայլ, ազգատու արհամարհեալ, կը մեռնի անարգութեամբ, նախատակով, լքեալ, ենթարկուած մեծերու աստուծոյն, խոժանի ծաղուն և հալածանաց: Հազիւ անհնաւ փառամասնութիւն մը կը մնայ իւրեան հաւատարմի յայտնի կամ ի ծածուկ, զուրկ այն ամէն ձրեքերէ զորս կը փնտռէ աշխարհ և որոց եւեթ կը նստի իւր սքանչացումն և վառահոթութիւն: Անպիտի մարդոց որք աւելի արեւելք էին քան միջոց ո՛ր իցէ կարեւոր գործի մը յաջողութեան, կը յանձնէ զաշխարհ բարոյագիտ և հոգեւորապէս յեղաշրջեալ հակա դաւադիր և զայն իւրականացնելու հոգն և պաշտօն: Ինչ որ մարդկային իմաստութեան առջեւ անկասելի էր, և անկարելիութեանց մեծագոյնն, եղաւ կարելի և իրականութեանց ամենէն չքեղն և ամենէն տեւականը: Ինչ որ Աթլէնքի և Հոռոմայ իմաստասէրք չէին կրցած ընել մի միակ քաղաքի, մի միակ փողովըղեան համար, այսօր ի Ռիֆլէնէմ ծնեալ մանկիկին ըրաւ զայն ո՛չ թէ ազգի մը, ցեղի մը, դասաւոր մը համար, այլ անթիւ ազգերու և անհամար երկրորդեան համար: Զաշխարհ վերանորոգեց նաեւ մարդկութիւնը բարեկարգեց, մինչ «Հնուութեան ամենէն մեծ փրկաւոր» իրենց ընական թաղին բարձրն անգամ չկրցան ուղղել: և Վոլդէն է, քրիստոնէութեան մեծ թշնամին որ կընէ այս անկեղծ խոստովանութիւնը:

Քսան դարերէ ի վեր մարդկութիւնն իւրեն յառաժ է իւր աչքերը. որչափ որ աւելի իրեն կը մօտենան հոգիք, այնչափ աւելի կ'աղիւստանան, կը բարձրանան. որչափ կը հեռանան իրմէ, այնչափ կ'ստորանան, կ'ապականին: Անհատք և ընտանիք այնչափ աւելի խաղաղութիւն կը վայելին, որչափ աւելի կը հնազանդին նմա: Իւր անունն աղբիւր մ'է անսպառ շնորհաց և մխթարութեան, իւր օրէնքն հաստատութիւն է ամէն առաքելութեանց և դատապարտութիւն ամէն վատութեանց: Երբ կրնանք ծածկել մեր ոճիրներն ամեն այլ աչքերէ, իւր համայնադէտ ազն կը տեսնէ զայն և կը դատապարտէ, թէպէտ և իրեն ամենէն թաղուս խորհուրդք մեր մտաց: Հանրային խիղճը կ'զգայ թէ ամեն ազնիւ գործ կամ մատնութիւն կը պատուէ զայն, կ'արժանանայ իւր գոհութեան, և թէ ամէն յոռի արարք կամ խորհուրդք կ'անարգէ զայն, կը թշնամանէ, կը վերաբերէ: Սոկրատեսներու կամ Պղա-

տոններու ամենէն ջերմաւորն ինկարկուն կրնայ անձնատուր լինել ամէն մարդկութեան, և երբեք մեղքն չ'անցնիր թէ անարգած լինի իւր վարպետները. Աւետարանի աշակերտը կը մեղանչէ և չհամարձակիր նայիլ Յիսուսի երեսը:

Մարդկութեան ամենէն դիւցազն և զրաւիչ դէմքերն իրենց ներկայութեամբ կը ներշնչեն խաղաղութեան և սէր, և իրենց շիրմին վէջն ցրտութիւն կը սփռէ իւր շուրջը: Երբէկ մեծ հանճարք հրացում կը վայելեն այսօր, բայց ո՛չ սէր: Քրիստոս կը վայելէ սէր իւր մահուանէ քսան դար վերջը, և ո՛րպիսի սէր, ու ո՛րպիսի հոգիներէ: Ամէն անհոգ որ կ'ըսեն նմա. «Կը ճանչնամ զՔրիստոս, կը մեծարեմ, կը հիւանամ, կը խոնարհեմ Գուռիւնը», և չեն կրնար յաւելուլ «կը սիրեմ զքեզ», իւր ճշմարտ աշակերտները չեն տակաւին: Մէկը կրնայ Աւետարանը ծայրէ ի ծայր գոց սորված ըլլալ և այնչափ քիչ քրիստոնէայ լինել որչափ Արամաղղի երկրպագու մը. ուրիշ մը կրնայ երկու խօսք չգիտնալ այդ նուիրական մատենէն, և լինել մի դիւցազն քրիստոնէութեան իւր սիրտին մեծութեամբ:

Այսպէս Քրիստոս մեծ հեղինակ մը, փրկաւոր մը, հանճար մը չէ. ամէն նըմանութիւն — ո՛ր է անձի կամ ո՛ր է երկրաւոր մեծութեան հետ — ո՛չ միայն կորուստ է ժամանակի, այլ և յիմարութիւն, և յիմարութեանց ամենէն անհեղեան. վասն զի ինչ որ անուշադիր մտաց նմանութիւն կը թուի, լուրջ ուսումնասիրութեան մ'առջեւ բացարձակ տարբերութիւն կամ անմասնութիւն է: Ամէն այլ հանճարք, իմաստասէրք, բարեկամք աշխարհի կը մնան յաւելաւ մարդկութեան սահմանին մէջ, ո՛րքան և բարձր լինին հասարակ մահկանացուներէ, Քրիստոս կ'անցնի ամէն մարդկային մեծութիւն, և կը հասնի Աստուածութեան: «Եթէ Սոկրատի կեանքն ու մահն իմաստոյ մը կեանքն և մահն է, Յիսուսի Քրիստոսի կեանքն ու մահն Աստուծոյ մը կեանքն և մահն է:» այս նշանաւոր բառերն Եփէզեցոյ Ս. Հայրերին մինչ չէ գրած, այլ քրիստոնէութեան ամենէն կատարել թշնամիներէն մին, Ժ. Ժ. Ռուսօ: Այնքան ճշմարտ է թէ անկարելի է իւր վրայ խօսիլ առանց պաշտելու կամ հայեցելու: Սղարաւաններու բոլոր գիտութիւնն և Ռենաններու բոլոր ճարտարութիւնն անկարող եղան համոզելու մի միակ լուրջ միտք թէ Քրիստոս մեծ մարդ մ'է:

Եւ իրօք եթէ Քրիստոս մարդ մ'ըլլար — թէեւ մարդոց մեծագոյնն և ամենէն հրաշալին — մարդկութիւնն այլեւս յոգնած պիտի ըլլար լսել հազար ինճարարներու անգամն ըլլալով թէ Քրիստոս ծնաւ ի Ռիֆլէնէմ, մկրտեցաւ ի Յորդանան, ընծայեցաւ ի սաճարն, հալածեցաւ ի փարիսեցոց, դատապարտեցաւ ի Պիղատոսէ, մեռաւ ի Գողգոթայ, և Բայց ո՛չ. Ծննդեան և այլ խորհուրդոց ասուք կը կրկնուին ամեն տարի, և ո՛չ երբեք յոգնութիւն, ո՛չ երբեք ճանձրոյթ կը պատճառեն: Ինչ կ'ըսեմ, ճանձրոյթ կամ յոգնութիւն, մանա-

ւանդ թէ ուրախութեամբ և հաճոյքով կ'ողջունէ այս հրաշալի տարեգործներն ամէն հասակ և ամէն դասակարգ. սկեպտիկեանն անգամ կ'ողջանալ յաճախ, չգիտեք ինչո՛ւ:

Բայց երանի՜ անոնց որք զգածուելով միայն չեն շատանար, այլ օրուան խորհրդոյն վրայ լուրջ և խորին մատնութեամբ կը ջանան օգտուիլ այն դասերէ զոր Աստուած մը մեզ տուաւ: Յիսուսի Քրիստոսի որդեան դպրոց մ'է ինչպէս իւր խաչն, և իւր բովանդակ կեանքն՝ յղութեան առաջին վայրկեանէն մինչեւ վերջին շունչն զոր աւանդեց Գողգոթայի վրայ՝ վսեմ դաս մ'է ամեն առաքելութեանց, ազնուութեանց, անմահ գործերու:

«Յիսուս իմ, դուն իմ ամբարտաւանութիւնս խոնարհեցնելու համար՝ կը ծնանիս այսօր անբանից մտերի մը մէջ. դուն իմ ոսկոր ծարաւս չլիքեցանելու համար՝ կ'ընտրես քեզ, քու պաշտելի Մօրք և սիրելի Հայրազորք կենաց անբաժան ընկեր աղքատութիւնը, և յետին աստիճանի աղքատութիւնը, դուն իմ մեծութեան, պատուոյ և փառաց անհնա զառապարտելու համար՝ երկնից բարձունքէն յերկիր կը խոնարհիս, յանձնառու մեր ամէն անարդաւանց, ապերախութեան և չարութեանց... իցի՛ւ աստուածային դասերը աղքատ իմ հոգեւոյս, և ինչի պաղարեւ Յաւիտեան կանութեան համար:» Բ. Ժ.

ՆՈՒԱԳ Ի ԾՆՈՒՆԴ ՓՐԷՍԻՆ ՄԵՐՈՅ ՅԻՍՈՒՍԻ ՔԻՒՍՏՈՍԻ

Եւ հրեշտակք երգէին. «Փառք ի բարձունս Աստուծոյ, «Խաղաղութիւն ի յերկրի, և ի մարդիկ հաճութիւն:» Պայծառանան սիրեղերք, սրբութիւնք բնաւ չունչ մ'աղղոյ, Ծագի մըտաց նոր արեւ, փայլէ՛ սրբոց գիտութիւն: Երթա՛յք ի բաց, ո՛վ շանթիք աստուածաստա բարկութեան: Ո՛չ եւս հառուածք անբարոյի, ո՛չ եւս անյոյս՝ վիշտ և ցաւ, նոր օրինաց տըւաւ մեզ սիրաշնորհ ինչ մատան: Բարձան անէժք նախամօր, երկինք երկրի հաշտեցաւ: Ո՛վ խորհրդոց Բարձրոյն, իմաստութիւն անքնին, ի գիրկս Կուսին տեսնի այսօր մանկիկ նորածին, Դնի՛ մըտուր նա որ է Յաւիտեանի Հօր ի ծոց: Յընծայեցն բոլորք և լերինք, ծովք, լոյս, հոգիք արդարաց, Զի Արարիչն հանուրց այսօր յերկրէ ընդունի: Ըզգոհութիւն և զպաշտօն և փառս նըմին արժանի:

Ի 25 Դեկտ. 1904 Ծ. Ս. Կ. Ա.

ՄԵՍԻԱՆ ԵՎԱՐԻ...

Առաւօտեան խաղաղ ու խորհրդաւոր լուսութեան մէջ զանգակներ կը սկսին աւարտաւոր թրթռումով մը գնացել և իւրենց միօրինակ զօղանչիւնը կ'երթայ քրիստոնէայ սրտերու մէջ արձագանգ գրողներ: Այր ու կին, փոքր ու մեծ հաւատացեալներ երամ երամ եկեղեցի կը փութան. ակնյայտի շտապով մը որ, «նոր բան» մը պատահած ըլլալը կը յայտնէ: Բայց ինչո՞ւ այդ ետեղեղը, ինչ է այդ «նոր բանը», ինչ կայ, ինչ պատահած է: Քրիստոնէից համար ամենամեծ դէպքը կամ լաւ եւս հրաշքը պատահած է: — Միսիան եկած է: Միթէ կարելի է երեւաւորել Քրիստոնէի մը համար ասկէ աւելի մեծ և սակէ աւելի նուիրական եղեւ լուսութիւն մը:

Եկեղեցին լոյսերու մէջ կը ցոլայ, հոն վերը, խորանին վրայ գետեղուած է մանկացեալ Յիսուսի, Ս. Կոյսին, հովիւներու և մողերուն պատկերը, որ անհամար ճրագներու մէջ կը շողայ, և հոն կարծես Մարիամ կը ժպտի իր Աստուածեղին Մանկան երեսին ժպտի՛ ո՛վ դու Կոյսք անաբաւ ու անբեւ, որովհետեւ բովանդակ Ռիֆլէնէմի մէջ միայն Դուն արժանացար զԱստուած ծնանելու, ուրախացիր ո՛վ Դու մայրք առաքելի և սուրբ, որովհետեւ միայն Դուն արժանացար Ամենակաւորդին Մայրը ըլլալու:

Հոն պատկերին մէջ հովիւները ակնաւոր ծանօթ և սքանչացաւոր Յիսուսը կը դիտեն, ո՛չ տապալէն հրեշտակներ իրենց աւետած էին թէ, «Այսօր ձեզ ծնաւ նոր Արքան որ ամբողջ Հրէաստանի Փրկիչն պիտի ըլլայ:»

Դաւանակներն իրենց զայն շունչը կը փչեն փոքրիկ Յիսուսի երեսին, Անոր ցըրտէն կամրած և քիչ մըն ալ ընդարձացած անդամները տաքեցնելու համար: Ահա եւ կած են երեք մողերը որոնք ծնողաբար իր առջեւ կը մատուցանեն իրենց դոյնն նուէրը: Եւ Յիսուս կը ժպտի մանկական անուր ժպտով մը, կը ժպտի Մօրք, կը ժպտի հովիւներուն, կը ժպտի մողերուն: Արդեօք ինչո՞ւ Յիսուս ծնաւ խոնաւ ու մութ մտերի մը մէջ, միթէ նազարէթի աղարանները պատրաստ չէին իրեն համար բացուելու: Յիսուս նախնորեց ստորերկեայ մտեր, խոնարհութեան ու համեստութեան օրինակ ըլլալու համար: Վարը՝ դասին մէջ դպրիւնները քաղցրաճայն շարականներ կ'երգեն, քաղցրաճայն գոգիւններ և փառաբանութիւններ կը կարդացուին և ի մէջ այլոց կ'երգեն, «Խորհուրդ մեծ» ի սքանչելի շարականը: Դպրիւններու ճայն խոնկիւն հետ կը բարձրանայ դէպ ի եկեղեցի ոյն գրեթէ և կը կարծես տեսնել Յիսուսը հրեշտակներէ շրջապատեալ որ կը դիտէ բովանդակ ժողովուրդը և կ'օրհնէ զանոնք... Մարդկային ո՛ր անհաւատ և քարացեալ սիրտ կարող է այդ վեհ և խորհրդաւոր

Եւ ո՞վ կարող է դեռ առանց իր աշ-
քերէն արտասուելք իր դուռը հանելու չը
ծնրադրել և դպրաց հետ չհեղանակել,
«Խորհուրդ մեծ և սքանչելի որ յայսմ ա-
ւուր յայանեցար» Ս. Ե.

Արհ. Եպիսկոպոսը ըզր Մատթէոս Գիւ-
րապաշտաւ հաղթելէր, պիր պոռչու-
սէնէյի միւթէնաւիզ թեմիտէն ելլա-
պուրուանըը հայտէ, շնորիմիզի թէնէրի
պուեռաւաճալար՝ ման հաւին Յիւնէնի
կիւնիւ միւթմառաի պա թէնէրիք իշար
իստիւրիկի կիպի, հէման ինպպ իտէն մա-
հէլէրէ իսպէր վէրէրէք, Ֆէրաաւը հո-
մա իրթէսի կիւնիւ, կէրէք միւթիմիզ
էֆրատրոտան պիր իսպի քէսան վէ կէրէք
միւթի յստիք թարաֆընտէն կէտտիւրիւ
հէյիէթի մուրախաաիսէ իլ պիւրիքա-
նէնիմիզտէն պիր քպա սատթ պուաւ մէ-
սաֆէտէ պուրուեան Գոււաւըը նաւ քա-
րիէն վաւը պիրէ, Գիւրապաշտաւ հա-
ղթելիւրիսի իրթիզպալինէ մուեթաւըը օ-
լուեաւ: Մէրխաաւըը միւշարիւյն, սաա-
թ րատտէլէրիտէ մէշքըրը զարիէն պու-
շաւըլէթ իտիպ, դէմի խաւաճէր պի իյ-
ֆա, օրատա պիր միւտտէթ արաւ իտիւ-
թիքաւն սոնրա, պիրալը հիւրմէթ միւթէ
սարրըք բաշա հաղթելիւր թարաֆըրտա-
կէտտիւրիւն լաւաոյա՞րաքիպէն, պիր թա-
գըմ սիւարի զապըթա էֆրատը տալիս սի-
լապէտէսթ օլարաք, լաւտոնը իքի թի-
րաթիւրտան եւրիւտիւքընիւր հայտէ, շէն-
րաւիւտա իտիւրի: Օ ճիւնաւէ ձըլիւնէ զա-
բանալաւը, պու վաղըւըը բիւրսիւրու-
հէր թարաֆա իլան իթմէք իւզըրէ աշնի-
նէ չալընիաքա օլուպ, պիր չօք իզմի-
հաւ տալիւրուհանի բէտըլէրիսի պիր ս-
էվալէ կէօրմէք իւզըր սօգապարը խըր-
մալընէն իթիլապ իթմիլէր իտի: Գիւր-
աշնէ վաւըր օլուեալաքա, իւք աշֆա ձէ-
նապը Ալլահա՞, աալիմէն ավտէթէրիտի-
տաւալը թէնէքքիւր սուտուքաան, վ-
էօրմը զիզըլմէթի հաղթելի Շէնհիւհարի-
տաի միւզտաւ պուեռաւաւըը թէնէ-
նի իյլէտիւքաւն սոնրա, Աւաշմորդար-
աւոնընա իւզըլըրապ, դէմա խաւաճէր
աշնիւս իտիւրի:

Կ-Բաթրիկի մըրում էմանուէլեան էֆնիէնէ կիլիէ պինա խտիմիշ օլան Ենալ ուլու քիլիէմիշ, Թաղանէն էֆէնի տիլէրին զարէթի, վէ Յիսուսեան ըաշիւ լէրին վէ Յրանսըզ ըաշիւլէրինին մուսէ վէնէթիլէ, պիլ զալ կիլիւ ագաթմինտէ վուզուրի նաւիշուտ պիլ սուրէթտէ թէ զէն եին խտիմիշ օլուպ, օ կիլիւ միւրաճաա իտէն էնալիշ իսթիապ իթմէկէ, զսան ի աէրսին նամուզթէտիլ պուլունտեօրսու Ձալուադր Պաաարաք՝ Ար՝. Վիճակադր մըշ Թարաթընտան մուսիւթան սուրէի տէ Թազտիս օլունտիւ, Գիլը. Կ. Մ. Սինիրեան տախի՝ Ան. Յըղթիւն մաա տէսի հազըրուտա կիւզէլ պիլ քարոզ բաա իլլէտի. Շէօլէ քիլ զիյնէթի մէջ քիլէտէն հաղըր պուլունան էրաթէն միլ լէթաալարըրըն չօզարը տախի, պ հիւրմէթի ֆէվզէաաէնի կէօրէթ, Հա ըապեպտէրինին պունճա չարապանիտըր ինէվմիթէ թաաղի իլլէտիքէր օ Պիւք Վաաթիթուլլաշը տէրիաթըր իտէրէ

Էնդարէ, 15(28 դեկտ. 1904
ՄԵՃՄՈՒՒԱ. — Հաժիյէնթ վէ սառաւ
պիր Ռիւթթին էն զինառէ պահաթ ինթի
խաբը օլան մէ զիյնէթ լէրինտէն տիր: Ճա
գարա վէ միւնթմաճիյի, խուսուսա պ
կիւննաճ մասուլարը, պէօյէ մուպար
կիւնդլուտէ սէ վիտորիմէթ էն պիւյիւ
զիւնթլէրտիյն պիրի օլուպ, կէրէթ նէզ
Պարիտէ վէ կէրէթ ինսանիէթ նազար
տա լայիանը թազտիր վէ բէսէն տ

4-Բաժմորդ բրււպթ . է ք . հաղթթլէրի 10
Դերր, Հ, Եղիէ Մ . Վ . Գաֆթանեան
Դերր . Դէորդ . Դերպծ . Թէրդպաշեան
Դերր, Հ, Դր . Մ . Վ . Գալէմեարեան
Դերր, Հ, Դար . Մ . Վ . Մէնէլիշեան
Միշահն է ք . Երզնշեան
Աւեայն է ք . Սրսեան
Դրիգոր է ք . Ոսկեան
Օննիկ է ք . Համպեան
Միգայիւ է ք . Սանտաբեան
Վիշնէ է ք . Գասապեան (էճցահը)
Յովհաննէս է ք . Ապտուլահեան
Յովհաննէս է ք . Թօլայեան
ՅէնՍթէ . ԱկԱԵԸ . — Ս . Աստուածած

Ինդիւս. — Էլլէնէն պիւ դըմը տէրն
Իտալէն Մայածիտ մէջ ռուպրոնն պտգըյ-
նէսինի, լէ «Նահապետ» Իմդարյայ տլ-
արըւմըզ պիւ մէգալէյի, կէնէնք հաֆ-
թա դարֆրտա տէրն Իաէնէյիզ :

1904 ԱՆԷՆՍԻ
ԱԿՍԱՆԻ ՇԱՐԳԻ ՄՈՒՀԱՐԷՊԷՍԻ
(Նախէ Ծարայէ Բրէսէսէնն)
Ազատի Շարդ մուհարէպէսի զուհու
Իրիտիկանն, զԻւրբէն արգըն Իքի զըթարը
զազէթարընաւըն զազաթարթը
ստէնի պիր սիւաւ զպզը օլտու: Իւրընաւը
ձարօնիս թարաֆընաւն զուգու պու
տու: Մուհարէպէս ձարօնիս պաշտաւը
լաթիւն մուհարէպէսի չարէսիզ զըլան զա
զիւնթի: Բուսիս Իւնթի թիթիւսի: 1895տ
Բուսիս Ծարասա վէ Ալմանիս Իւն պիրէն
թէք, ձարօնիսնըն: Ձին Իւն մուհարէպէս

Ճաթոն՝ Ռուսիանըն հազրգի գուվվէթ ինի

Լօնտրաւ. — Աժանս Րիւթէրին պիւր
թէլէկըաֆընա կէօրէ, Պալթիք տօ-
նանմաւը եօլունա տէվամ իթ մէյիպ:

